

Som det fremgår, finder bestemmelsen anvendelse, hvis der foreligger rimelig grund til mistanke om en strafbar lovovertrædelse.

På baggrund af den nævnte sammenhæng mellem på den ene side lovforslagets § 9 og på den anden side retsplejelovens regler om ransagning, beslaglæggelse mv. er det således fundet mest hensigtsmæssigt i § 9, stk. 1, at anvende udtrykket »med rimelig grund mistænkes for«, der også anvendes i retsplejelovens § 794, stk. 1, nr. 1, om mistankegrundlaget i ransagningsager og i retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 1, om mistankegrundlaget i beslaglæggelsessager (i de sidstnævnte bestemmelser anvendes således udtrykket »med rimelig grund er mistænkt for«).

Det forhold, at der anvendes samme udtryk som i retsplejeloven begrænser ikke adgangen til at foretage ransagning mv. inden for strafferetsplejen efter retsplejelovens regler.

I tilknytning hertil bemærkes, at der ikke bør kunne opstå situationer, hvor den pågældende forvaltningsmyndighed vil være afskåret fra selv at tilvejebringe fornødne oplysninger med hjemmel i lovgivningen på det enkelte område, men hvor det materiale, der foreligger, samtidig er så generelt og ukonkret, at det ikke er muligt at vurdere, om der er grundlag for iværksættelse af straffeprocessuelle indgreb efter retsplejeloven som f.eks. beslaglæggelse.

Det er således denne afgrænsning i forhold til retsplejelovens regler, der gives udtryk for, når det i bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 1, er anført, at en forvaltningsmyndighed er berettiget til at anvende sine beføjelser efter særlovgivningen med henblik på at fremskaffe oplysninger i det omfang, det må anses for nødvendigt for, at myndigheden kan vurdere, om der er tale om en sag, som bør overgives til politiet, og for, at politiet kan vurdere, om der – også ud fra ressourcemæssige hensyn – er fornødent grundlag for at iværksætte strafferetlig efterforskning.

2. Lovforslagets § 10, stk. 1, fastslår, at oplysningspligter i lovgivningen m.v. ikke gælder for en person i tilfælde, hvor der er konkret mistanke om, at vedkommende har begået et strafbart forhold, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Om udtrykket »konkret mistanke« i lovforslagets § 10, stk. 1, er det i bemærkningerne til be-

stemmelsen bl.a. anført, at det som udgangspunkt må være afgørende, om myndighedens mistanke er så stærk, at der ville være grundlag for inden for strafferetsplejen at rejse en sigtelse eller at tillægge vedkommende en sigtets rettigheder.

I modsætning til lovforslagets § 9 skal § 10 bl.a. ses på baggrund af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter en person, som i konventionens forstand er anklaget for en forbrydelse, har ret til ikke at udtale sig om den påståede forbrydelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare den påståede forbrydelse, jf. bl.a. pkt. 4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Når udtrykket »konkret mistanke« er valgt i lovforslagets § 10, stk. 1, skal det bl.a. ses i sammenhæng med, at der i forbindelse med behandlingen af spørgsmålet om forbud mod selvinkriminering – herunder bl.a. betydningen af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – i nyere lovgivningspraksis har været en tendens til at anvende dette eller lignende udtryk om det mistankegrundlag, der skal foreligge, inden en myndighed kan være afskåret fra at pålægge en person pligt til at meddele visse oplysninger. Der kan herved f.eks. henvises til forarbejderne til L 248/1999 forslag til lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 6896), L 106/2004 forslag til lov om ændring af byggeloven og planloven og lov om statens byggevirksomhed (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s. 3784) samt L 145/2004 forslag til lov om skove (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s. 5278).

3. Det forhold, at der i § 9 og § 10 ikke anvendes en fuldstændig ens formulering af, hvilke mistankegrundlag der skal foreligge for at være »inde i« den enkelte bestemmelse, indebærer, at der kan være tilfælde, hvor der vil kunne foreligge en »konkret mistanke« i § 10's forstand, uden at bestemmelsen i § 9 (endnu) finder anvendelse. I lovforslagets bemærkninger til § 10 anføres det således bl.a.:

»At en myndighed fra det tidspunkt, hvor der foreligger en konkret mistanke, som udgangspunkt ikke længere kan anvende en oplysningspligt, er ikke i sig selv ensbetydende med, at myndigheden vil være afskåret fra at anvende andre kontrolbeføjelser, herunder